

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 162/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. mája 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. K., bytom B., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 36 písm. b) a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Okresným súdom Bratislava IV a Slovenskou technickou univerzitou v Bratislave, Fakultou architektúry, pri prijímaní do zamestnania a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. K. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. apríla 2004 doručená sťažnosť Ing. D. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv zaručených čl. 36 písm. b) a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky (ďalej len „generálna

prokuratúra“), Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“), Okresným súdom Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) a Slovenskou technickou univerzitou v Bratislave, Fakultou architektúry (ďalej len „fakulta“), pri prijímaní do zamestnania.

Zo sťažnosti vyplýva, že 24. januára 2004 bol v denníku SME uverejnený inzerát o vyhlásení voľného funkčného miesta – „vedúci hospodárskej správy fakulty u vyhlasovateľa výberového konania na Fakulte architektúry STU“. Dňa 3. februára 2004 sťažovateľ podal prihlášku, ku ktorej pripojil požadované doklady, a to overenú kópiu diplomu, životopis a odpis z registra trestov generálnej prokuratúry. Dňa 25. februára 2004 mu poštou bolo doručené oznámenie fakulty č. 72/2004-person. z 18. februára 2004, že vo výberovom konaní neuspel a miesto bolo obsadené iným uchádzačom. Kritériom výberu bola päťročná prax, vzdelanie technického smeru a bezúhonnosť. Podľa odpisu z registra trestov má vykázané odsúdenie, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil 20. júla 1999.

Sťažovateľ namieta porušenie čl. 4 dohovoru a tvrdí, že bol opakovane trestaný. V sťažnosti ďalej opisuje, za akých okolností spáchal trestný čin, a popisuje aj priebeh vyšetrovania vo veci. Sťažovateľ uvádza, že s tým, že v odpise z registra trestov má uvedené odsúdenie z doby pred 11 rokmi, hoci sa na neho hľadá akoby odsúdený nebol, spája porušenie základných ľudských práv a slobôd podľa čl. 36 písm. b) a čl. 149 ústavy a čl. 4 dohovoru generálnou prokuratúrou, ministerstvom spravodlivosti, okresným súdom a fakultou.

Sťažovateľ žiada uhradiť majetkovú ujmu vo výške 800 000 Sk a nemajetkovú ujmu vo výške 400 000 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a 12,5 % úrok z omeškania „od povinnosti zaplatiť do dňa zaplatenia“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd skúmal jej zákonom predpísané náležitosti uvedené v ustanoveniach § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa čl. 36 písm. b) ústavy zamestnanci majú právo na spravodlivé a uspokojujúce pracovné podmienky. Zákon zabezpečuje najmä (...) ochranu proti svojvoľnému prepúšťaniu zo zamestnania a diskriminácii v zamestnaní.

Podľa čl. 149 ústavy prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb a právnických osôb a štátu.

Podľa čl. 4 Protokolu č. 7 k dohovoru nikto nemôže byť opätovne stíhaný alebo potrestaný v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol právoplatne odsúdený alebo oslobodený rozsudkom podľa zákona o trestnom poriadku tohto štátu.

Ustanovenie predchádzajúceho odseku nebráni obnove konania podľa zákona a trestného poriadku príslušného štátu, pokiaľ nové alebo novo odhalené skutočnosti, alebo podstatná chyba v predchádzajúcom konaní mohli ovplyvniť rozhodnutie vo veci. Od tohto článku nie je možné odstúpiť podľa čl. 15 dohovoru.

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že o zjavnej neopodstatnenosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánov štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 218/02 a iné).

Sťažovateľ namieta porušenie čl. 36 písm. b) ústavy obsahujúce ochranu zamestnancov proti svojvoľnému prepúšťaniu zo zamestnania a diskriminácii v zamestnaní.

Popísané konanie sťažovateľa sa dotýka uchádzania o pracovné miesto a nie je v príčinnej súvislosti so svojvoľným prepúšťaním a diskrimináciou v zamestnaní.

Článok 146 ústavy definuje ústavné postavenie prokuratúry v Slovenskej republike a nie je súčasťou ústavnej úpravy základných práv a slobôd.

Článok 4 Protokolu č. 7 k dohovoru chráni osoby pred opätovným trestaním.

Stanovenie podmienok pre výberové konanie vrátane bezúhonnosti nie je v príčinnej súvislosti s opätovným trestaním.

Označené subjekty okrem fakulty nevedli žiadne konania, ktoré by súviseli s výberovým konaním, na ktorom sa zúčastnil sťažovateľ.

Sťažovateľ požadoval, aby ústavný súd rozhodol o jeho majetkovej a nemajetkovej ujme. V tejto časti ústavný súd uvádza, že ústavná ani zákonná úprava neumožňuje ústavnému súdu rozhodovať o majetkovej a nemajetkovej ujme a v tejto časti je sťažnosť tiež zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd sťažnosť prejednal na neverejnom zasadnutí, a keďže nespĺňala vyššie uvedené zákonné predpoklady pre jej prijatie na ďalšie konanie, odmietol ju ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2004